
Uchwała Prezydium NRA

Palestra 16/3(171), 72-75

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zarzut więc postawiony w referacie o „hojnych wydatkach” nie jest słuszny i nie jest oparty na rzeczywistych przesłankach.

W referacie podano zgodnie z rzeczywistością to, że w domu własnym Rady Adwokackiej w Bydgoszczy, w czasie odbudowy i przystosowania go do potrzeb zespołów adwokackich w Toruniu, odkryto pod tynkiem średniowieczne freski. Freski te ze względu na stan zniszczenia nie nadawały się do odnowienia. Zostały więc tylko zabezpieczone. Poza freskami w domu tym zauważono modrzewiowy strop polichromowany z XVI wieku, duże fragmenty murów gotyckich i portal renesansowy. Te szczegóły architektoniczne spowodowały uznanie budynku za zabytek I grupy i pokrycie przez Wojewódzki Urząd Konserwatorski części kosztów remontu budynku w sumie 1.003.517.— zł oraz zapłacenie rachunku, poza Radą Adwokacką w Bydgoszczy, w sumie około 400.000.— zł za konserwację stropów, malowideł ściennych, drzwi wejściowych. Łącznie więc pokryto około 40% kosztów odnowienia budynku. Gdy się uwzględni te wpływy, to okaże się, że koszt jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej (licząc w tym i kupno domu) wyniósł prawie o 1.000.— zł mniej aniżeli koszt jednego metra kwadratowego powierzchni przeznaczonej dla zespołu np. w lokalu spółdzielczym w Warszawie.

Dodać należy, że z nadwyżek finansowych CFSAA nie pokrywano żadnych wydatków bezpłatnych wyjazdów aplikantów adwokackich za granicę.

Uważałem za stosowne podać do wiadomości publicznej całej adwokatury tych kilka uwag dotyczących wniosku o obniżenie i zdecentralizowanie kosztów szkolenia aplikantów adwokackich oraz wyjaśnić poważny zarzut „hojności” wydatków z nadwyżek Funduszu.

Przyпускаjąc, że te moje słowa będą stanowiły jeszcze jedną tak niezbędną dla ogółu adwokatów informację o zagadnieniach dotyczących całej adwokatury.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Uchwała Prezydium NRA

Wprowadzenie

Podając do wiadomości ogółu adwokatów treść uchwały Prezydium NRA z dnia 17.II.1972 r. w sprawie funduszy socjalnych, należy zwrócić uwagę na sam jej układ, który zawiera uchwałę Plenum NRA z dnia 26.X.1971 r., wyjaśnienie łączące tę uchwałę z tekstem uchwały Prezydium z dnia 17.II.1972 r. oraz zasady rozliczania Funduszu Urlopowego (wczasowego).

Żeby należycie zrozumieć zarówno układ uchwały jak i sposób załatwienia sprawy, należy przypomnieć, że uchwała z dnia 11.II.1965 r. Prezydium NRA, na skutek stanowiska zajętego przez Ministerstwo Sprawiedliwości w konkretnej sprawie, przyjęto za niedopuszczalne tworzenie funduszy specjalnych (rezerwowych, urlopowych i innych) w drodze potrącania jakichkolwiek kwot z obrotów zespołów adwokackich, powodujących zmniejszenie podstawy opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń.

W ostatnich latach, a w szczególności w latach 1970—1971, zespoły adwokackie zaczęły podejmować uchwały o tworzeniu w zespołach funduszków specjalnych, które w świetle cytowanej wyżej uchwały Prezydium NRA nie mogły mieć prawnej racji bytu.

W wypowiedziach na zgromadzeniach delegatów oraz w zgłaszanych wnioskach postulowano zmianę przepisów Regulaminu Funduszu Urlopowego przez podział nie według głów, lecz według wysokości dokonanych potrąceń. Stanowisko to podzieliło również Ministerstwo Sprawiedliwości w 1971 roku.

W tych warunkach Prezydium NRA uznało za możliwe wystąpić z wnioskiem o dokonanie zasadniczych zmian w Regulaminie Funduszu Urlopowego przez wprowadzenie innych zasad tworzenia tego Funduszu, mianowicie przez wprowadzenie potrącania odpowiednich kwot na Fundusz nie z list płacy, lecz w ciężar kosztów administracyjnych zespołu adwokackiego (§ 30 pkt 8 rozp. w sprawie zespołów adwokackich). Na przeszkodzie jednak temu stała sprawa podatkowa i dlatego już w sierpniu 1971 r. Prezydium NRA wystąpiło (z poparciem Ministerstwa Sprawiedliwości) do Ministerstwa Finansów o stwierdzenie celowości utworzenia w zespołach adwokackich funduszków socjalnych i o możliwość potrącania kwot na te fundusze w ciężar kosztów administracyjnych zespołów.

Odpowiedź nie nadeszła do dnia 26.X.1971 r. i w tym dniu, chcąc przyspieszyć załatwienie sprawy (zwołanie następnego Plenum NRA przewidywano dopiero po kilku miesiącach), podjęta została uchwała przez plenarne posiedzenie NRA o zniesieniu dotychczasowego Regulaminu Funduszu Urlopowego i o wprowadzeniu nowych zasad tworzenia i rozliczania funduszków socjalnych.

W treści tej uchwały podano, że wymaga ona zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości. Oczywiście zatwierdzenie to, jak stwierdziło Ministerstwo Sprawiedliwości w piśmie z dnia 13 grudnia 1971 r. mogło nastąpić dopiero po zajęciu stanowiska przez Ministerstwo Finansów.

Na skutek starań podjętych przez Prezydium NRA, Ministerstwo Finansów w piśmie z dnia 8.II.1972 r. (por. pkt B uchwały) ustosunkowało się pozytywnie do wniosku i wówczas Minister Sprawiedliwości zatwierdził uchwałę Plenum NRA z dnia 26.X.1971 r.

Dopiero więc teraz można było wprowadzić w życie jej treść, ustalając jednocześnie zasadnicze przepisy wykonawcze, jak to właśnie miało miejsce na posiedzeniu Prezydium NRA w dniu 17.II.1972 r.

Charakteryzując wprowadzone zmiany w porównaniu z poprzednio obowiązującymi przepisami Funduszu Urlopowego, należy stwierdzić, że:

- a) dają one pewne zwiększenie potrąceń na cele Funduszu, ustalając jednocześnie możliwość pokrywania ich w ciężar kosztów administracyjnych zespołu adwokackiego i zwiększając tym samym wypłaty wynagrodzenia netto,
- b) rozdział Funduszu Urlopowego (wczasowego) następuje nie per capita, lecz proporcjonalnie do wysokości otrzymanego wynagrodzenia w ciągu roku obrachunkowego Funduszu,
- c) dają możliwość na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 10 ustawy o podatku od wynagrodzeń zwolnienia wypłat z funduszu na cele wczasów od podatku od wynagrodzeń,
- d) pozwalają zespołom adwokackim w drodze dobrowolnej uchwały zebrania zespołu na wprowadzenie innych jeszcze funduszy (pokrywanych z kosztów administracyjnych) na inne cele socjalne do wysokości 1,5% obrotu zespołu.

Skarbnik NRA
adw. W. Dąbrowski

UCHWAŁA PREZYDIUM NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

Sprawa Funduszu Urlopowego i funduszy socjalnych

(uchwała z dnia 17 lutego 1971 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po przedyskutowaniu sprawy Funduszu Urlopowego, ustaliło, co następuje:

A. Uchwałą z dnia 26.X.1971 r. Naczelna Rada Adwokacka postanowiła:

- I. 1) uchylić regulamin Funduszu Urlopowego z dnia 25.II.1967 r., zatwierdzonej przez Ministra Sprawiedliwości 21.IV.1967 r.,
- 2) uznać, że uchwała w tym przedmiocie wchodzi w życie z datą jej zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości z mocą obowiązującą od dnia 1.I.1972 r.,
- 3) uznać, że środki finansowe Funduszu Urlopowego znajdujące się na koncie Funduszu w dniu 30.XII.1971 r. zwraca się wpłacającym zgodnie z obowiązującymi przepisami regulaminu;
- II. 1) uznać, że zespoły adwokackie, opierając się na § 30 pkt 8 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich, są obowiązane utworzyć w ramach funduszu socjalnego Fundusz Urlopowy (wczasowy) w wysokości 2,5% obliczanych od opłat pobieranych za czynności zespołu,
- 2) uznać, że zespoły adwokackie — niezależnie od Funduszu Urlopowego — uprawnione są do tworzenia funduszy na inne cele socjalne, tak jednak, żeby łączna kwota Funduszu Urlopowego i funduszy na inne cele socjalne do wysokości 1,5% opłat pobieranych za czynności zespołu nie przewyższała 4% opłat pobieranych za czynności zespołu,
- 3) uznać, że Fundusz Urlopowy utworzony na podstawie niniejszej uchwały będzie rozdzielany pomiędzy adwokatów proporcjonalnie do ich wynagrodzeń pobieranych w zespole, nie może on jednak przekroczyć połowy ich średniego miesięcznego wynagrodzenia za rok podziału Funduszu. Szczegółowe zasady rozliczania Funduszu Urlopowego ustali uchwała Prezydium NRA.

B. Ministerstwo Finansów pismem z dnia 8.II.1972 r. Nr PO-7/828-22562/71 oświadczyło, że nie stawia przeszkód do potraktowania sum wniesionych na Fundusz jako kosztów administracyjnych zespołów i tym samym do nieobciążania ich podatkiem od wynagrodzeń. Minister Sprawiedliwości decyzją z dnia 16 lutego 1972 r. zatwierdził uchwałę NRA z dnia 26.X.1971 r., przy czym wejście w życie nowych uregulowań — wobec dezaktualizacji terminów przedtem przyjętych — określi Prezydium NRA.

C. I. W związku z powyższym i w wykonaniu pkt A II 3 cytowanej wyżej uchwały Prezydium NRA uchwała następujące zasady rozliczania utworzonego Funduszu Urlopowego (wczasowego):

- § 1. Na Fundusz Urlopowy (wczasowy) odprowadza się co miesiąc 2,5% sumy opłat pobranych za czynności zespołu. Środki powyższe księguje się na koncie 81 „Fundusz Urlopowy”.
- § 2. Z Funduszu Urlopowego wypłaca się świadczenia na wczasy adwokatowi-członkowi zespołu adwokackiego. Wysokość świadczeń ustala się raz do roku w marcu każdego roku według stanu na dzień 28 lutego.

Wysokość świadczeń dla każdego adwokata ustala się proporcjonalnie do wysokości wynagrodzenia pobranego w zespole przez adwokata w roku obrachunkowym. Świadczenia urlopowe nie mogą wynosić więcej aniżeli 50% średniego miesięcznego wynagrodzenia adwokata.

- § 3. 1. Prawo do świadczeń ma tylko ten adwokat, który w dacie podziału Funduszu uzyskał prawo do urlopu (§ 62—64 regulaminu działania zespołów adwokackich).
2. W razie przejścia adwokata z zespołu do zespołu potrącane z jego części wpływów świadczenia na Fundusz Urlopowy przekazuje się do nowego zespołu w ciągu 7 dni od daty wystąpienia adwokata z dotychczasowego zespołu.
- § 4. Należne świadczenie na wczasy wypłaca się bezpośrednio przed faktycznym rozpoczęciem urlopu wypoczynkowego. Adwokatowi, który w danym roku kalendarzowym nie wykorzystał co najmniej 10 dni urlopu wypoczynkowego, przesuwa się wypłatę świadczenia urlopowego na rok następny (otrzymuje wtedy świadczenie za dwa lub więcej lat).
- § 5. Otrzymanie świadczeń wczasowych nie pozbawia adwokata-członka zespołu adwokackiego uczestniczenia w dochodach zespołu należnych mu w okresie wczasów — zgodnie z § 37 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich.
- § 6. Adwokatowi, który przeszedł na rentę (emeryturę) w ciągu roku obliczeniowego, wypłaca się świadczenie obliczone od otrzymanego wynagrodzenia za okres pozostawania w zespole.
- § 7. Sumy znajdujące się na koncie 81 „Fundusz Urlopowy” na dzień 29.II.1972 r. rozdziela się do końca marca 1972 r. między członków zespołu adwokackiego według zasad przewidzianych w regulaminie Funduszu Urlopowego uchwalonym 25.II.1967 r.
- § 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1.III.1972 r.

D. Stosownie do punktu A II 2 zespoły adwokackie — poza omówionym wyżej Funduszem Urlopowym — są uprawnione na podstawie § 30 pkt 8 rozporządzenia w sprawie zespołów adwokackich i przy zachowaniu formalności przewidzianych w § 11 tegoż rozporządzenia podjąć uchwałę o ustanowieniu funduszu socjalnego do wysokości 1,5% opłat za czynności zespołu.

B.

Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 17.II.br. przyjęto projekt raportu o stanie prawa, opracowany przez Komisję Opiniodawczą NRA na podstawie materiałów dostarczonych przez rady adwokackie i uzupełniony przez Prezydium NRA. Raport ten postanowiono przedstawić Ministrowi Sprawiedliwości.